

LEDENADMINISTRATIE
Anne Lamberix
Hekerbeekweg 14
6301 EN Valkenburg aan de Geul
TELEFOON 043 601 40 65
E-MAIL amigodobrasil@home.nl

Deze nieuwsbrief is bedoeld voor de vaste donateurs en belangstellenden van Amigos do Brasil. Ze verschijnt twee maal per jaar. Reacties kunt u sturen naar het hiernaast vermelde adres.

BANKRELATIE
ING
BANKREKENINGNUMMER
6798.64.520
onder vermelding van
Amigos do Brasil

OKTOBER 2010
JAARGANG 13

NIEUWSBRIEF AMIGOS DO BRASIL

NR. 32

Berichten van Rover

Olinda, 30 september 2010

Beste Amigos,

Het Grote Huis

Gedurende het eerste semester van dit jaar is het ons gelukt om in het Grote Huis weer een cursus computeronderhoud te geven, PROGEPE geheten. Zoals eerder geschreven hebben wij enige bezuinigingsmaatregelen genomen omdat de begroting beperkt was nu Cordaid uit Brazilië vertrokken is. Wij hebben een groep gevormd van 50 leerlingen in plaats van 60. Geen beurs deze keer om bij te dragen in de vervoerskosten van de leerlingen. De docenten hebben zich nog meer ingezet om het werk van Fagner en Raquel, nu beiden werkzaam in een vaste baan, te vervangen. De cursus is wederom een succes geworden. Veertig leerlingen hebben het certificaat gehaald. Begin juni hebben wij de feestelijke diploma-uitreiking gehad.

Dit tweede semester is er geen PROGEPE-cursus in het Grote Huis. Wij proberen met zoveel mogelijk bijdragen genoeg financiële armslag te hebben om in 2011 weer een cursus te starten. De opbrengst van het jubileumconcert met de Mastrechtster Staar in juni helpt ons al een eind op weg. De begroting van een cursus met 60 studenten ligt rond de 26.000 Euro.

Op dit moment zijn wij bezig om samen met de gemeente Recife activiteiten van het Programma ter Bestrijding van de Kinderarbeid, PETI (Programa de Erradicação do Trabalho Infantil) geheten, te beginnen. De papieren daarvoor en ook het contract met de gemeente zijn al in orde. Op woensdag 6 oktober begint de eerste groep.

De Politiek

Over de politiek gesproken, zondag 3 oktober zijn verkiezingen voor president, senaat, federale kamer van gedeputeerden, de gedeputeerde staten in iedere deelstaat en ook gouverneur. Hier in Pernambuco, waar twee senatoren verkozen worden, moet men stemmen op zes namen. Alle kandidaten hebben een nummer. De stemming gebeurt digitaal op een computer. Wij hopen dat Dilma Rousseff de nieuwe president wordt, hetgeen de grootste garantie betekent dat het beleid van de regering Lula voortzetting krijgt. Hier in Pernambuco zal Eduardo Campos herkozen worden, hetgeen ook gunstig is. Pernambuco maakt een grote economische groei door o.a. vanwege de ontwikkeling van een nieuw havencomplex ten zuiden van Recife, Suape geheten, waar een raffinaderij, verschillende scheepswerven en andere industrieën gevestigd worden. Een deel van onze oud-leerlingen heeft er een baan gevonden. Het ontbreekt echter in Pernambuco aan meer investeringen in openbaar onderwijs, gezondheidszorg en veiligheid, waar overigens tijdens de eerste regering Eduardo Campos toch ook al enige verbeteringen behaald zijn.

Het diploma en de set werktuigen

Maar er is nog een lange weg te gaan om meer gelijke kansen te bieden aan de arme bevolking. Er is een grote groep jongeren, die nauwelijks of slecht geschoold is, in armoedige sociale structuren leeft in de volkswijken of krottenwijken, jongeren die een meestal labiele gezinssituatie kennen en die daardoor het risico lopen terecht te komen in het criminele circuit dat beheerst wordt door de drughandel. Sinds een paar jaar is er een plaag van crackgebruik, een drug die enorm verslavend is, redelijk goedkoop is en die de oorzaak is van veel geweld.

Daar is de zee rustig met wat kabbelende kleine golfjes en daar is ook een houten barak waar men kan zitten en de meegebrachte lunchwaren kan nuttigen. Het was weer een feest. In het begin was er even paniek omdat de bus maar niet kwam opdagen. Een heel gesjouw om vooral de rolstoelgebruikers in de bus te hijsen. Gelukkig was mijn sterke neef Stephan bij ons op bezoek die veel werk verzet heeft op deze dag.

De geslaagden van PROGEPE

Het gehandicaptenproject

Eind april hebben wij het jaarlijkse uitstapje gehad met de deelnemers aan het gehandicaptenproject. Op verzoek van iedereen zijn wij weer naar het strand geweest. Op het eiland Itamaraca in de buurt van het oude Hollandse Fort Orange.

Op weg naar het strand was het uitgelaten zingen in de bus en dan bij de zee aangekomen een onuitsprekelijke vreugde. Vooral van mensen die nooit hun huis of wijk uitkomen, die slecht ter been zijn of op een bed liggen de hele dag en die dan de zee ingedragen worden en daar heerlijk liggen te dobberen. Het was ontroerend om te zien hoe weinig (een uitstapje naar het strand) zoveel kan betekenen. De foto's kunnen misschien iets hiervan overbrengen.

Deze keer ook weer twee verhalen van mensen die meedoen aan het project en die ik geportretteerd heb: Jeferson en Gerlane.

Jeferson

Jeferson is met een open rug geboren, heeft onvolgroeide benen, is vanaf zijn middel verlamd, is incontinent, heeft een drain in zijn hoofd en moet nog regelmatig medisch behandeld worden. Wij kennen Jeferson al van kleinsaf aan. Hij is nu zo'n 18 of 19 jaar oud. Op de plek waar nu het gehandicaptenproject is in Mangueira heeft een gemeenschapsschooltje gefunctioneerd. Jeferson is daar gealfabetiseerd. Hij is zeer welbespraakt, praat veel, heel expliciet de woorden articulerend, en is meestal wel opgewekt ondanks het zware leven dat hij heeft. Zijn moeder is werkster, zijn vader verkocht in de wijk "munguza" een soort maispap. Die verkoop liep meestal alleen in het begin van de maand wanneer de mensen geld hadden. Sinds maart vorig jaar heeft hij een baan als hulp in de bouw in Caruaru, hier 120 km. vandaan. Vorig jaar zijn zij met het gezin verhuisd. Hopeloos voor Jeferson aangezien hij al zijn contacten in Recife verloor en daar in Caruaru aan zijn rolstoel gekluisterd is.

Ik ben er op bezoek geweest. Het huisje ligt hoog op een helling in een door de regen uitgesleten steile modderstraat waar je met geen rolstoel doorheen komt.

Hij heeft twee jongere broers die mee verhuisd zijn en een oudere zus. Een andere zus, 23 jaar oud, die in Recife gebleven was vanwege haar werk, is in augustus 2009 plotseling gestorven, waarschijnlijk vanwege een aneurisme in haar hoofd. Zij woonde bij kennissen, werd niet goed op een maandagochtend en overleed anderhalf uur later. Op diezelfde dag nog is zij begraven.

Dat moet hier altijd snel gebeuren vanwege het tropische klimaat en omdat er voor arme mensen geen koelvoorzieningen e.d. zijn. De familie is overhaast uit Caruaru gekomen. Geschokt en ontdaan. Met mijn dochter Susana was ik bij de begrafenis. Het viel haar op hoe sterk de moeder was, hoe zij zich kranig hield. Er moest natuurlijk van alles geregeld worden. En ik begreep toen ook dat arme mensen het zich nauwelijks kunnen veroorloven om zich over te geven aan pijn en verdriet. De zorgen zijn overweldigend en vragen alle aandacht en energie. Geen geld natuurlijk om de begrafenis te betalen. Niet eens voor de reis terug naar Caruaru.

Jeferson die behandeld moest worden in het Impi-ziekenhuis in Recife. De vader die vanwege een hernia in zijn rug eigenlijk niet meer als metselaar kan werken. Hij had geen arbeidscontract, werkte bij een neef, en krijgt geen werkloosheidsuitkering. Toch maar terug naar Caruaru omdat moeder daar werk had gevonden in de huishouding. Troosteloos. Zonder eigenlijk te weten, waarom Simone, zo heette de oudste dochter, nu eigenlijk overleden was. Niemand gaf uitsluitsel. Het leven gaat verder. Ook voor Jeferson, die wij nog altijd zien wanneer hij voor behandeling in Recife is. Hij is in april ook mee geweest naar het strand.

Toen ik Jeferson schilderde begin vorig jaar en veel met hem praatte, merkte ik dat hij geen kind meer was. Nieuwe problemen dienen zich dan aan, vooral op het gebied van affectiviteit en seksualiteit. Hij was helemaal verliefd op een buurmeisje. Wat zeg je dan? Het lijkt wel alsof hij zichzelf helemaal niet als verschillend ziet en voelt. Ik heb het buurmeisje ook geschilderd en Jeferson heeft een goeie beurt gemaakt door dit portretje aan haar cadeau te doen.

Gerlane

Gerlane is ook een oude bekende. Zij doet al heel lang mee met het gehandicaptenproject. Zij heeft kinderverlamming gehad en gebruikt een rolstoel. Waar zij woont is die echter van niet veel nut. De steeg is zo smal dat er geen rolstoel in kan. Zij beweegt zich daar voort op handen en knieën.

Gerlane is een fraai type, is sportief, doet mee aan sportcompetities voor mensen met een handicap, lust graag een pilsje, gaat wel eens naar een dansent, heeft altijd wel een man of een vriend, is moeder van vier kinderen. Kinderen krijgen is geen probleem. Het opvoeden

gaat wat moeilijker, vanwege de armoede en ook vanwege haar handicap.

Aangezien zij een eenkamerwoning heeft in een steeg van nog geen meter breed, leven deze kinderen het merendeel van de dag op straat. Zij heeft een tijdlang een wat oudere man gehad die een hartkwaal had en inmiddels overleden is. Hij kon de kinderen ook niet aan, gebruikte veel geweld. De oudste jongen Johnny, is aan de drugs geraakt en verward geraakt in de handel, al op twaalfjarige leeftijd. Het is ons gelukt hem van een gewisse vroege dood te redden door hem te interneren in een evangelische instelling voor jeugdige verslaafden. Hij is nu 15 jaar oud en maakt het goed daar. Zijn zusje Ana Carla is niet helemaal goed bij haar verstand, hield het niet vol op school, leefde ook op straat en begon met kruimeldiefstallen. Samen met de voogdijraad in de wijk hebben wij Ana Carla onder kunnen brengen in een tehuis in Caruaru. Wij zijn er een paar keer geweest en hebben er, eerlijk gezegd, geen goede indruk aan over gehouden. Bijna 80 meiden bij elkaar, van 12 tot 30 jaar, sommigen zwaar crimineel, in een infrastructuur die niet veel te bieden heeft, pinksterachtig protestantisme wordt er gepreikt iedere dag en de meiden werken allemaal onder het mom van bezigheidstherapie voor de textielindustrie in de buurt door etiketten te fabriceren. Monique, nog een dochter leeft bij Gerlane in huis en Camila, de jongste, is financieel geadopteerd door een echtpaar in Valkenburg en is in Brazilië geadopteerd door Rosangela, de partner van Lucinha, de zus van

Gerlane, die in dezelfde steeg woont. Samen met Rosangela ben ik peetoom van Camila. Zij zit op een crèche, wordt met liefde opgevoed en maakt het goed. Een enorm verschil met de neefjes en nichtjes die in grote getalen ook het steegje bewonen.

Sinds kort heeft Gerlane een uitkering gekregen van de regering als para-olympische sportvrouw. Dat kwam goed van pas. Bij het schilderen heeft zij geposeerd in haar korte rokje. Aan gevoel van eigenwaarde, zoals overigens bij de meeste Brazilianen, geen gebrek.

Zoals uit deze verhalen wel blijkt, is onze inzet bij het gehandicaptenproject voornamelijk gericht op maatschappelijk werk.

Dit wordt grotendeels financieel mogelijk gemaakt door de Jef Willemsstichting uit Meerssen, die sinds 2007 voor een periode van vijf jaar steun verleent aan dit project.

Beste mensen, dit waren wat korte berichten. Terwijl jullie de herfst en de kou tegemoet gaan, gaan wij hier gelukkig richting zomer. Ik hou niet zo van de tropische winters, wanneer het zwoel warm is en door en door vochtig, zodat alles beschimmelt en muff wordt en de voortdurende regen de straten blank zet en in modderpoelen verandert. Heerlijk lenteweer is het hier nu. Wij wensen jullie alvast een goede en gezellige kerstverkoop toe.

Veel dank voor jullie aandacht en inzet,
Groeten Eliana en Rover

Geachte Amigos,

De jaarlijkse Eucharistieviering waarbij namens Rover van der Ploeg de preek wordt uitgesproken vindt dit jaar plaats

Zondag 7 november a.s. om 11.30 uur

Deze viering wordt gehouden in de parochiekerk van de R.K. Parochie van de H.H. Nicolaas en Barbara ("oude kerk") aan de Kerkstraat 21 te Valkenburg.

Wij nodigen u van harte uit bij deze Eucharistieviering aanwezig te zijn.

Giften

- Uit een erfenis ontving Amigos het prachtige bedrag van €2.000,-. Hartelijk dank!

- Bij gelegenheid van het 50-jarig priesterjubiläum van Pater Rogier van Rossum werd een geweldige donatie van € 2.575,- bij elkaar gebracht. Heel hartelijk dank voor dit mooie initiatief.

- Een soortgelijk mooi initiatief, genomen door het gouden bruidspaar Hardy-Willems uit Meerssen, resulteerde in een mooie bijdrage van maar liefst € 1.510,- voor de projecten van Amigos. Veel dank!

- Op 18 en 19 september jl. vond in Valkenburg het Groot Internationaal Schutterstreffen Drei Länder Eck 2010 plaats. De deelnemers aan dit schitterende festijn doneerden € 741,45 voor het goede doel, terwijl de verkoop van Braziliaanse spulletjes nog eens € 103,50 opbracht. Een uitgebreid verslag vindt u elders in deze Nieuwsbrief.

- Rest ons natuurlijk ook onze vaste "stille" donateurs weer van harte te bedanken voor hun trouwe support.

KIJK OP VALKENBURG

In nummer 2 van het interessante nieuwe magazine "Kijk op Valkenburg" staat een aansprekend artikel over Amigos do Brasil aan de hand van een interview met Rover en Eliana van der Ploeg. U kunt de tekst downloaden op www.kijkopvalkenburg.nl

Feesttaart bij de cursus Progepe

Folklore in het grensgebied

Je moet het maar durven, met een naambordje voor de schutterij uit lopen tijdens een urenlange optocht, waarbij duizenden mensen langs de straat staan en waarbij je ook nog op moet letten dat je het goede tempo aanhoudt. Niet niks. Toch gaven 26 leerlingen van diverse Valkenburgse basisscholen gehoor aan de oproep van Amigos do Brasil om deze taak op zich te nemen en zo vrijwillig de projecten van Amigos te steunen.

Dit gebeurde tijdens het Groot Internationaal Schuttersfeest Drei Ländereck Schützentreffen op 18 en 19 september jl. De Jonge Nobeles Schutterij Valkenburg had de organisatie van dit treffen in handen en nodigde de Amigos do Brasil uit voor de bordjesdragers te zorgen om zo een goed doel aan het festijn te koppelen.

Volgens goed oud schuttersgebruik krijgen de bordjesdragers na afloop van het defilé van "hun schutterij" een envelop met inhoud die ze geheel aan zichzelf mogen besteden. Dit keer ging het echter anders, want de enveloppen met de totale opbrengst waren bestemd voor de Amigos en de bordjesdragers droegen hun winst onbaatzuchtig over. Dit leverde het mooie bedrag van € 741,45 op. Dit kon nog worden aangevuld met de opbrengst van het verkoopstandje op het schuttersterrein. Heel wat Braziliaanse gelukspoppetjes zijn die dag over de toonbank gegaan.

Wat je noemt folklore in het grensgebied.

Dank aan de schutters en alle kinderen die hebben meegelopen.

Uitnodiging

Onze jaarlijkse Kerstverkoop wordt dit jaar gehouden op

**30 november a.s.
van 10.00 – 14.00 uur
in Huize Van der Ploeg,
Broekhem 1 te Valkenburg**

Zoals elk jaar zijn onze vrijwilligers weer druk bezig met de voorbereidingen. Op deze laatste dinsdag van november wordt onze markt weer mooi ingericht en in Kerstfeer opgetuigd. Er is voor elk wat wils en na het kerstinkopen doen staat zoals altijd weer een lekker kopje koffie of thee voor u klaar met zelfgebakken cake of taart.

Wij nodigen u van harte uit onze Kerstverkoop te bezoeken.

Ook dit jaar mogen wij weer, onder dankzegging aan de familie Naus, gebruik maken van de parkeerplaats van Hotel Prinses Juliana.

Uw bezoek wordt bijzonder op prijs gesteld!

Het bestuur.

